

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a JUDr. Dany Černé v právní věci žalobce: **V. D. D.**, zastoupen: Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve věci povolení k přechodnému pobytu,

t a k t o :

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 13.342,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Marka Sedláka, advokáta.**
- III. **Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Marka Sedláka, advokáta.**
- IV. **Zástupce Mgr. Marek Sedlák se vyzývá, aby ve lhůtě do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo svého bankovního účtu, popřípadě svůj požadavek na poukázání předmětné částky poštovní složenkou.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou dne 16. 12. 2016 u Městského soudu v Praze domáhal vydání rozsudku, kterým by soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o jeho žádosti o povolení k přechodnému pobytu a povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

V žalobě uvedl, že dne 14. 3. 2016 bylo zahájeno řízení o žalobcově žádosti, přičemž žalovaný byl povinen o podané žádosti rozhodnout do 60 dnů dle § 169 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Žalobce podal návrh na provedení opatření proti nečinnosti, na jehož základě nadřízený správní orgán žalovaného vydal dne 15. 9. 2016 opatření proti nečinnosti č.j. MV-116675-2/SO-2016, kterým přikázal žalovanému vydat rozhodnutí do 30 dnů od doručení tohoto opatření. Jelikož v této lhůtě nebylo rozhodnutí vydáno, přistoupil žalobce k podání této žaloby.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že nebyl nečinný a v jeho postupu ani nelze shledat neodůvodněné průtahy. Žalovaný prováděl důkazy potřebné pro rozhodnutí ve věci a dne 19. 1. 2017 žádosti vyhověl na základě Předkládací zprávy k vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU, č.j. OAM-3786-26/PP-2016, kterou se navrhuje vydat povolení dle § 87b zákona o pobytu cizinců, formou pobytové karty podle § 87o uvedeného zákona.

Žalovaný navrhl žalobu jako bezpředmětnou zamítnout. Nesouhlasil s přiznáním náhrady nákladů řízení žalobci a navrhl ji nepřiznat dle § 60 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění rozhodném (dále jen „s.ř.s.“).

Podáním ze dne 27. 3. 2017 vzal žalobce žalobu zpět, neboť žalovaný ve věci rozhodl. Žádal, aby soud žalobci přiznal náhradu nákladů řízení, a upozornil, že za okamžik vydání rozhodnutí je třeba považovat nikoli den 19. 1. 2017, nýbrž den 13. 3. 2017, kdy byl žalobci průkaz o povolení k přechodnému pobytu vydán; vydání průkazu uvedeného dne dokládal žalobce kopií datové stránky průkazu.

Podle ustanovení § 37 odst. 4 s.ř.s. může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.

V dané věci vzal žalobce podáním ze dne 27. 3. 2017 žalobu v celém rozsahu zpět, proto soud řízení podle ustanovení § 47 písm. a) s.ř.s. zastavil.

Pokud žalobce podanou žalobou opodstatněně brojí proti nečinnosti správního orgánu, který svou nečinnost následně ukončí vydáním rozhodnutí, a žalobce proto svou žalobu vezme zpět, má žalobce právo na náhradu nákladů soudního řízení. Při rozhodování o náhradě nákladů řízení podle § 60 odst. 3 s.ř.s. a případně i podle § 60 odst. 7 s.ř.s. musí soud výhradně pro tento účel posoudit, zda by žaloba na ochranu proti nečinnosti jinak byla důvodná, tedy zda byl správní orgán skutečně původně nečinný (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2011, č.j. 5 Ans 5/2010-49).

Podle § 60 odst. 3 s.ř.s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.

Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle § 80 odst. 3 věta druhá zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“) po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí může žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podat účastník.

Podle § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, povolení k trvalému pobytu podle § 69, je-li žádost podaná na území, povolení k přechodnému pobytu a povolení k trvalému pobytu podle § 87g a 87h.

Nejvyšší správní soud uvedl v rozhodnutí ze dne 10. 12. 2012, č.j. 2 Ans 14/2012-41: „Pokud tedy Komise naznala, že žalovaný vskutku nečinný byl a přijala opatření k nápravě tohoto stavu (čímž implicitně vyjádřila názor, že tento stav nebyl vyvolán tím, kdo se ochrany dovolává) nezbyvá tu pro správní soud prostor pro posuzování té části správního řízení, která

vydání tohoto opatření předcházela Pozornost soudu se tak může soustředit pouze na zjištění, zda opatřením přijatým nadřízeným orgánem byla nečinnost odstraněna; součástí hodnocení skutkového stavu pak je i úvaha, zda případná pokračující nečinnost není vyvolána procesním chováním žalobce.“.

Soud se tedy zabýval postupem žalovaného poté, co opatřením proti nečinnosti ze dne 15. 9. 2016, č.j. MV-116675-2/SO-2016 Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) žalovanému přikázala o žádosti žalobce rozhodnout do 30 dnů od doručení uvedeného opatření. Opatření bylo žalovanému doručeno dne 19. 9. 2016, žalovaný tedy měl ve věci rozhodnout do 19. 10. 2016.

V této věci soud ze správního spisu zjistil, že dne 26. 9. 2016 žalovaný předvolal k výsledku žalobce a pana T. P., a to na 15. 11. 2016, a vyrozuměl o tom zástupce žalobce. Dne 15. 11. 2016 žalovaný provedl výslech žalobce i pana T. P. Po provedených lustracích a opatření žalobcova opisu z rejstříku trestů pak dne 19. 1. 2017, pod č.j. OAM-3786-26/PP-2016 vydal *Předkládací zprávu k vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU*, v níž popsal průběh řízení a zjištěné skutečnosti, a uvedl, že za podmínky, že žadatel poskytne součinnost při předání pobytové karty rodinného příslušníka občana EU, tedy se na výzvu správního orgánu dostaví k jejímu převzetí, se navrhuje vydat povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU podle § 87b zákona o pobytu cizinců, formou pobytové karty rodinného příslušníka občana EU dle § 87o zákona o pobytu cizinců.

Je tedy zřejmé, že *Předkládací zprávu k vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU* žalovaný vydal až po uplynutí lhůty, v níž dle opatření proti nečinnosti měl ve věci rozhodnout, přičemž za této situace je již nepodstatné, kterého dne byla pobytová karta rodinného příslušníka občana EU dle § 87o zákona o pobytu cizinců žalobci fakticky předána. Z obsahu předloženého spisového materiálu přitom nevyplývá, že by nedodržení uvedené lhůty bylo zapříčiněno procesním chováním žalobce. Podle soudu tak nelze dojít k jinému závěru, než že žalovaný byl ve věci nečinný.

Soud rovněž konstatuje, že žalobce vyčerpal všechny prostředky, které mu procesní předpisy stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, když podal Komisi jakožto příslušnému nadřízenému správnímu orgánu žádost o učinění opatření podle § 80 správního řádu. Žalovaný ani ve lhůtě stanovené nadřízeným správním orgánem rozhodnutí ve věci samé nevydal, a tak žalobci nezbylo nic jiného než podat správní žalobu.

Soud shrnuje, že žalobce podal žádost o přechodný pobyt správnímu orgánu dne 14. 3. 2016. Žalovaný měl ve věci rozhodnout bezodkladně, nejpozději do 60 dnů ode dne podání žádosti. Žalovaný tak neučinil, proto na návrh žalobce Komise v rámci opatření proti nečinnosti uložila žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve lhůtě 30 dnů od doručení opatření proti nečinnosti. Žalovaný však *Předkládací zprávu k vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU* vydal až dne 19. 1. 2017, tudíž byl v posuzovaném správním řízení nečinný. Žalobce by tedy byl se svou žalobou úspěšný, a má tak právo na náhradu nákladů řízení. Soud mu proto dle § 60 odst. 3 věta druhá s.ř.s. přiznal náklady řízení, které jsou tvořeny částí zaplaceného soudního poplatku ve výši 1.000,- Kč (zbývající část poplatku ve výši 1.000,- Kč soud žalobci vrátil výrokem III. tohoto usnesení) a náklady právního zastoupení za tři úkony právní služby (převzetí právního zastoupení, podání žaloby a zpětvzetí žaloby ze dne 27. 3. 2017), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 3.100,- Kč (§ 7, § 9 odst.

4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 3 x 3.100,- Kč, tři paušální částky ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 3 x 300,- Kč, a DPH ve výši 2.142,- Kč. Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí 13.342,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši ve stanovené lhůtě k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Marka Sedláka, advokáta. Soud zároveň neshledal v dané věci důvody zvláštního zřetele hodné, pro které by zcela nebo zčásti žalobci náhradu nákladů řízení nepřiznal, přičemž ani žalovaný takové důvody ve svém vyjádření netvrdil a ani nedoložil.

O vrácení soudního poplatku ve výši 1.000,- Kč soud rozhodl podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20%, nejméně však o 1.000,- Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Žalobce zaplatil soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč. Soud proto žalobci vrátil částku 1.000,- Kč, jak je uvedeno ve výroku usnesení. Zároveň soud vyzval právního zástupce žalobce k poskytnutí součinnosti.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. dubna 2017

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: J. Válková